

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 87/2014
13.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.Б., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв.И.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 329/10 од 24.01.2011. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1306/11 од 23.06.2011. године, у седници већа одржаној 13.02.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 329/10 од 24.01.2011. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1306/11 од 23.06.2011. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 329/10 од 24.01.2011. године, између осталих, окр.М.Б. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година и шест месеци.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Нишу и бранилаца окривљених, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 1306/11 од 23.06.2011. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног М.Б., адв.И.Ђ., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. ЗКП и повреде права на правично суђење из члана 32. Устава РС и члана 6. Европске конвенције о људским правима као и право окривљеног на правну сигурност из члана 34. Устава Републике Србије и члана 7. Европске конвенције за људска права, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на суђење првостепеном или апелационом суду.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр.М.Б. је налаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је окр. М.Б. пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 1306/11 од 23.06.2011. године примио дана 20.07.2011. године, а да је његов бранилац захтев за заштиту законитости поднео 25.11.2013. године.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости поднет по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека, то је захтев нелаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**